

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Incredulis prædicit damnationem Iesvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

doctrina huius Euangelij sitis quæ in eo indicantur bona reportaturi. Addite suauitatem & familiaritatem charitatis in me. Ita vos ego assumam mecum in montem. Sed tamen ad culmen montis excelsi non peruenietis, nisi per iter accliuæ; ea enim debet esse vestri cordis meditatio, & spiritus contentio, qua difficultates superetis quæ spiritualibus exercitationibus euenire solent. Animaduertite quod me duce ascenditis in montem, me presentem habetis adiutorem in meditationum difficultatibus. Considerate locum, adeste ut presentes, totam historiam ante oculos ponite, cum fide & humilitate cordis singula mysteria perpendite: sed ita perpendite ut in oratione hoc est, sit cordis meditatio, quæ redoleat gratiarum actionem, petitionem speret & obsecrationem, ut non tam sit speculatiua consideratio quam practica, & spiritus affectu plena. Ita fiet me adiutore, ut ad mei corporis, ut tunc fuit glorificatum, euehamini contemplationem, & satiemi in manifestacione gloriæ meæ. Illa luce illustrabitur primum vester spiritus, dein mens, & voluntas, & cor vestrum, præterea anima tota, omnes vestra potentia, omnia absorbentur exundantia gloriæ maiestatis meæ; vnde dissipentur omnes passionibus vestra, omnes difficultates vitæ spiritualis euanescent, omnia fiant vobis splendor lucis meæ, omnia pax, & vitæ æternæ pro hac mortalitate representatio. Nam & illud dabitur vobis ex hac mei corporis gloria, ut considerantes fulgorem illum è gloria animæ meæ, & ex verbo meo & diuinitate emitti, ab hac gloriæ corporis speculatione, in splendorem cælestem, & diuinitatis lucem spiritus,

transformemini à claritate in claritatem tanquam à Domini spiritu. Non solum autem, sed etiam ineffabili quadam significatione spiritus fulgebit vobis mea æterna generatio, & intelligetis constanti etiamnum fide in spiritu mentis vestra, quod Pater tunc dixit, & in æternitate semper dicit; Hic est filius meus dilectus. Et illud; Dominus dixit ad me, filius meus es tu, ego hodie genui te. Et quod alibi; In splendoribus sanctorum, siue sanctitatis, ex utero ante Luciferum genui te. Nec hoc solum percipietis per donum sapientiæ & intellectus, sed illud præterea cordi vestro imprimetur, mihi esse obediendum, & vim diuinam obediendi accipietis. Hæc etiam si momentanea, tamen summa dona sunt. Hæc ubi vobis ego ero gratificatus, ne dicite, ut Petrus, Bonum est nobis hic esse, spectantes tantum ad voluptatem & consolationem animi vestri presentem, quasi fugientes crucem & persecutiones: sed illud concedo vobis ut dicatis; Bonum est nobis hic esse quidem, hoc est in his donis, in hoc diuino fulgore; sed non in his figere tabernacula, quasi his tantum usuri, in his habitaturi, sed sensum & vim illius gloriæ, & efficaciam retinentes, ad humilia descendite. Pugnate aduersus vitia vestra & proximorum, crucem amate, cum illa me sequimini, vestrae vocationi satisfacite, quod vobis amplior & fructuosior sit. Quod si quæ vos docui ex contemplatione gloriæ meæ transfigurationis capitis, ea transferte omnia, & meditamini in gloriam quam hic in cælo obtineo in æternitatem. Prouenient enim vobis maiora dona ex vberiore corporis mei gloria. Amen.

*Matt. 3.
& 17.
Psalm. 2.
Psal. 109.*

*Pro Dominica secunda Quadragesimæ est idem Euangelium, eadem
Adnotatio & Meditatio. 63. pag. 111.*

FERIA SECUNDA POST DOMINICAM SECUNDAM QUADRAGESIMÆ.

Incredulis prædicit damnationem IESVS.

IOAN. VIII.

ANNO XXXII.

In xxxiiij. imaginem adnotatiuncula.

*xxxiiij.
55.*

- A. Exterius atrium Templi, ubi Christus docebat.
- B. IESVS acriter Iudeos urget.
- C. Respondet acerbe, Numquid interficiet semetipsum?
- D. Resurrectio.
- E. Ascensio: de quibus significabat cum dicebat, Quod

- ego vado, vos non potestis &c.
- F. Infernus paratus: quia dixerat, In peccato vestro moriemini.
- G. Tabernacula appinguntur, erat enim festum Tabernaculorum.

E V A N -

IOAN. VIII.

IN illo^a tempore dixit IESVS turbis Iudæorum:
Ego^b vado, & quæretis me, & in peccato vestro mori-
mini. Quò ego^b vado, ^d vos^c non potestis venire.
Dicebāt ergo Iudæi; Nunquid interficiet semetipsum?
Quia dicit, Quò ego vado, vos non potestis venire.
Et dicebat eis; Vos de deorsum estis: ego de supernis
sum. Vos de Mundo hoc estis: ego non sum de hoc
Mundo: dixi ergo vobis quia^f moriemini in peccatis
vestris. Si enim non credideritis quia ego sum, ^f mori-
mini in peccato vestro. Dicebant ergo ei; Tu quis es?
Dixit eis IESVS; Principium, qui & loquor vobis.
Multa habeo de vobis loqui & iudicare: sed qui me
misit, verax est; & ego quæ audiui ab eo, hæc loquor in
Mundo. Et non cognouerunt quia patrem eis dice-
bat Deum. Dixit ergo eis IESVS; Cum^e exalta-
ueritis filium hominis, tunc cognoscetis quia ego sum,
& à me ipso facio nihil, sed sicut docuit me Pater hæc
loquor: & qui me misit mecum est, & non reliquit me
solum, quia ego quæ placita sunt ei facio semper.

ADNOTATIO.

A. Exterius atrium Templi, ubi gazophylacia: in eo atrio docebat Christus. Et quandoquidem vix aliquid est in hoc Evangelio quod imagine designari possit, quæ possunt pauca ea attinguntur.

B. IESVS cum Apostolis, ante eum Scribæ & Pharisei homines peruersi cum illo disceptantes, & illi insidantes. His cum dicit Christus; Ego vado, indicat celum, & suam ascensionem: & arguet acriter damnationem eorum comminatus.

C. Respondent acerbe; Nunquid interficiet semetipsum, quia dicit, Quò ego vado, vos non potestis venire?

D. E. Ascensio Christi: intelligi etiam potest resurrectionem simul; ad celum enim contēdebat IESVS per passionem & resurrectionem à mortuis.

F. Inferni os horrendum, in quod contrahuntur sceleratorum hominum animæ: sic indicat Christus Scribæ & Phariseis in peccato illos morituros.

G. Tabernacula depinguntur; erat enim fe-

stum Tabernaculorum cum hæc gerebantur. Porro locum illum huius Euāgelij, (Principium, qui & loquor vobis, qui græcè est, τὸν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν.) mirum non est si multis difficilis esse videatur. Est sanè difficilis si ad verba græca inspicias. Mihi placet simpliciter vulgatam editionē sequi, quam sua interpretatione Cyrillus Alexandrinus probat; ut mirum sit græcum Doctorem in suo idiomate illam non sensisse difficultatem, quæ tantum negotij alijs sue gentis facescit. Sensum igitur vertit fideliter Latinus interpres: nā Christus interrogationi Iudæorum diuine, ut semper, respondit, etiam si illi per contemptum & malitiam interrogarent. Sed quid respondit? Principium, id est τὸν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν. Vos, o mali, quæritis ex me quis sim: iam ego dixi vobis, quod sum: hoc enim nomen meum æternum. Substantia sum infinita & æterna, meum esse mea est essentia, ut docui Moysen, nomen ineffabile: nam utrumque nomen Dei יהוה & יהוה Iehouah idē censetur. Illud enim cum dicat Deus, facit ut de illo hoc dicatur. Ambo tamen resol-

Exod. 3.

uuntur in, Sum, quæ est infinita essentia, æternitas; & hodie, præsens, infinitum, omne tempus complectens, omne tempus excedens. Hæc iam significavi vobis Iudæi: sed præterea dico principium me esse æternum de æterno principio: principium Patrem & me Spiritus sancti: principium creaturarum omnium Patrem, me, & Spiritum sanctum. Nam nullus dubitare potest verbum (dico) & latine, & græcè habere post se accusativum. Respondit, *אמר להם ישו אתה ראשית*. Vbi vim habet *אמר* quemadmodum & græcus articulus. Iam quod subdit Christus græcè, *ἐν*

καὶ ἡμεῖς ὁμοῦν, recte item vertitur latine, *Qui & loquor vobis*. Nam articulus *ὁ*, sumi solet pro relationalio, & esse adiectivum, vim etiam addere. Quod verò ad sensum attinet; sum, dixit Christus, principium sum; addo præterea me esse hominem, ut qui vobis loquar, & vos doceam, ut per quem, & in quo loquatur vobis Deus, qui olim Hebr. i. locutus est patribus vestris in Prophetis. Per hæc rursum meam humanitatem sum mortaliū salutis principium: ex merito enim meo, tanquā a fontis plenitudine, omnis iustitia & meritum hominum vim accipit & consummationem.

MEDITATIO.

Verissime dixisti Christe IESV Iudæis, quodd quærituri te essent, malo scilicet animo, & non inveniendi, sed essent in eo præferri peccato, te malè quærendi morituri. Quid enim aliud illi fecerunt, cum ibas ad Patrem per doctrinam & passionem tuā, quam te summa animi perueritate quærere. Primū ut interficerent; quod ut fecerunt, nihil aliud quam suum Mesciam quærunt, te reiecto qui verus Mescias, ac veritas ipsa es: cum qua inquisitione & animo comprobationem tuā mortis coniungunt. In quo peccato, quod infinitorum peccatorū est fons & origo, mortua est infinita Iudæorum fax, & morientur omnes quotquot animum non mutabunt, & in te non credent. Nos fratres ad hos quoque subleuandos vocati sumus; his iuandis oratione & ministerio verbi incumbamus. Interim verò ne arbitremur ad nos non pertinere hoc Euangelium: grauius enim nos & omnes admonet sanctus ac magnus IESVS, comminatur etiam vehementer, nisi ad meliorem vitæ nostræ frugem assurgamus. Animaduertite item fratres cum timore in humilitate cordis vestri, quid religiosi omnibus simul dicat mysticè Dominus noster IESVS. Ego quidem abij ad Patrem per ministeria & mysteria omnia quæ dedit mihi Pater adimplenda, per doctrinā, exempla, miracula, passionem, mortem, crucis, & resurrectionē, per

Joan. 15. Sacramentorum institutionem, & in cælum ascensionem. Post hæc nisi ad vos Spiritum sanctum, qui maneat vobiscum in æternum; atque adeo ego ipse vobiscum, & alijs multis modis, & in Sacramento Eucharistiæ præsens realiter & substantialiter sum vsque ad sæculi consummationem. Hæc cum acceperitis,

tam multa & magna mysteria & dona; tamen quæritis quidem me per orationes & meditationes vestras, per vestram vitam quam estis professi conuersationem: & tamen ita negligenter & desidiōse quæritis, tot vitij & imperfectionibus implicamini, ut vix inquam spiritu proficiatis vel progrediamini. Itaque illud necessum est vobis accidere, ut regrediamini, & moriamini in vestris imperfectionibus & vitijis: vel etiā si spernitis modica, paulatim decidatis in lethalia peccata, & intereat, quod horrendum esset. Dico, prædico vobis, nisi diligenter & religiosè me quæritis, planè hæc vobis esse timenda quæ dixi in vestris peccatis & imperfectionibus moriemini. Sed ut etiā fructum accipiat ex illā infana Iudæorum interrogatione: Nunquid interficiet semetipsum? audite: Ego quidem me non interfeci, sed tradidi interficiendum pro vobis, ut vos simul mecum commoreremini *Rom. 6.* & mecum conuiueretis: simul enim homo vester verus crucifixus est, ut destrueretur corpus peccati, & vltra non seruiretis peccato, sed in nouitate vitæ ambularetis. Itaque si vos meam mortem nolitis imitari, & sequi, atque induere, nisi mortui peccatis & concupiscentijs vestris fueritis, tum reuera illa in vobis viuent, & vos mortui in illis eritis. Neque verò mihi dixeritis; Nos quidem commortui tibi sumus per baptismum, & consēpulti. Igitur si mortui estis, videte ne rursus quasi in peccato viucentes vitam vitiorū viuatis, tam multis, & tam noxijs imperfectionibus indulgentes. Quotus enim quisque perfectè vnum vitium superauerit? quotus quisque non deorsum aspiciat ad præsentia, & vitæ istius cōmoditates, & ad ea quæ pereunt? Cauete ne mundanis

danis cogitationibus ad nescio quid honoris & exultationis vanæ ducamini, & cum vos ad religiosæ vitæ perfectionem vocauerim, ad superna, ad cælum; deorsum tendatis, quæ mundi sunt, ijs incitemini. Hæc ergo mortificate per me, & gratiam vocationis vestræ sequimini, illi cooperamini, ad me in cælum, vbi ad dexteram Dei Patris omnipotentis sedeo, accurrite. Hæc si non feceritis, quæ facilia quidem sunt credenti & speranti in me & me amanti, per quæ leue onus meū est, & iugum suave: planè illud eueniet vobis quod dico; Moriimini in vitijs & peccatis vestris. Habetis multa subsidia & præsidia quibus vti potestis, quæ omnia ego dedi vobis per me, per meos Apostolos & Sanctos, per Ecclesiam meam, per vestros superiores: sed illud nunc volo vobis exponere. Iudæis illis dixi vt crederent quia ego sum, aliàs perirēt. Vobis non dico vt simpliciter credatis; scio vos credere: verum paulò attentius animum aduertite, & fidem vestram examine, num illa sit speculatiua, quasi de rebus quæ ad vos nō attingant, & quæ vos ad praxim mouere non debeant, an lumen vllum in illa agnoscatis, an vim in ea nullam, aut certe debilem sentiat, & tamē est fundamentum fides, & radix omnis iustificationis, cooperatrix omnis meriti. Nonne agnoscitis in fide vestra sterilitatem operum vestra socordia, cum ipsa sit bonorū operum vis fecundissima, & motio efficacissima per charitatem? Itaque cauete ne vos in fidei vsu similes sitis viro consideranti vulum suæ natiuitatis in speculo; considerauit enim se & abiit, & oblitus est qualis fuerit. Vos in me creditis, prædicatis fidem Catholicam, extollitis, magnificatis: prospicite tamen ne ita in

vestris actionibus versemini, ac si fidei sitis oblit, moueamini verò à vestris naturalibus facultatibus, à vestris habitibus & consuetudinibus, à carne potius quàm à spiritu profectis. Quis enim ex vobis lumen fidei inducit in omnia intelligibilia? Quis in tentatione scuto fidei, galea salutis, & spiritus gladio vitur, & tentationes profligat & vincit? Quis sua industria in Christo efficacem facit fidem in oratione? Reliqua de fidei perfectione præmitto: his quæ audistis estote contenti. In illis interim exercemini deuotè, in illis crescite per mea dona, & sublimiora à me deinde expectate. Tantum illud vehementer cauete, ne Lutheranam certitudinem gratiæ particularem illam quæritis, nec in solâ fide huiusmodi certitudinem ponatis, quam fides mea non dat. Nod est Patris mei illa certitudo; est patris mendacij Satanæ, qui per fictitiam fidē & illusoriam ex falsa luce, quæ quidē lux non est, sed Inferni fumus, certitudinem illam cōtendit efficere, & ex illa emēntia fide molitur tartareus draco dogmata omnia Catholica fidei & Ecclesiæ debilitare atq; euerrere. Meā fidem Catholicam, mea dogmata, tenere, non fidem Lutheranam, non dogmata, hoc est tenebras, & insanias falsas furiosi illius Apostatae, & suprà quàm intelligi à vobis possit, miseri & derestabilis. In veritate verò fidei Catholica & dogmatum, quam docuit semper vna Ecclesia Catholica, Apostolica, & hierarchica, viuere, cuius fuit, est, erit vnus pastor, meus Vicarius Petrus, vel Petri successor: pro ea, eiusque fide & dogmatis vitam vestrā offeratis Deo, qui finis, si Domino placet, erit, & consummatio vestræ fidei, spei, charitatis, & bonorū ex illis prodeuntiu per me. Amen.

Eph. 6.

FERIA III. POST SECUNDAM DOMINICAM QVADRAGESIMÆ.

Quomodo credendum docentibus Phariseis & Scribis.

MATTH. XXIII. MAR. XII. LVC. XX. ANNO XXXIII.

In xxxv. imaginem adnotatiunculæ.

xxxv.

96.

A. Arrium exterius, & in eo excedra, vbi verba ad plebem Scriba & Pharisei faciebant.
B. IESVS dicens: Quæcunque dixerint vobis, &c.
& cathedra scilicet.

C. Arroganter cum phylacterijs & simbrijs stolatus
Phariseus incedit.
D. Alius in conuiuio primum accubitus ambit.
E. Alius in Synagoga primas cathedras.

EVAN.